

at han troede ikke, der vilde ske noget større her, og han troede det endnu mindre efter at have hørt Socialministerens Erklæring her i Dag, „som forøvrigt har staaet i „Social-Demokraten“ for flere Dage siden“. Ja, naar dette, at man hører gentaget i Dag her, hvad der har staaet i „Social-Demokraten“ for flere Dage siden, kan bestyrke ens Overbevisning om, at saadan og saadan vil det gaa, saa er det unægtelig et stærkt Indicium for, at den Overbevisning har man haft uden Hensyn til, hvad der skete.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at han opfordrede os til at udtale, at naar en Mand var umulig i Statens Tjeneste, saa maatte hans Anvendelse i Pressens Tjeneste være utænkkelig. Jeg ved ikke rigtigt, hvad det er, der sigtes til her, men det er maaske blandt andet til „Ekstra-bladet“, kunde jeg tænke mig, og til „Politiken“, som i Dag har et Billede af den paagældende med Paaskriften: Dagens Mand. Det maa formodentlig være den Slags Ting, det ærede Medlem sigter til, og det skal jeg derfor lade staa ved sit Værd. Jeg vil stærkt understrege den alvorlige Misbilligelse, som det ærede Medlem Hr. Rode udtalte overfor Socialministeren. Det blev sagt venligt og kærligt, saaledes som det ærede Medlem nu kan sige det, naar han vil være rigtig kærlig overfor en Mand, som han under det rigtig godt, og dog ønsker at sikre sig imod, at dette skulde kunne bruges paa nogen Maade mod ham selv eller hans Parti. Han kan med stærk Overbevisning gaa ud i Landet og sige: Jeg har misbilliget Socialministerens Optræden paa det allerkræftigste, jeg har sagt til ham, at den anbefaling, som han gav, burde ikke være givet; ikke blot efter det nu oplyste, men efter det, som forelaa tidligere, burde den ikke være givet. Det ærede Medlem gaar altsaa ganske roligt ud fra, hvad alle vi andre ogsaa gør, at der var ikke ret mange, som var i Tvivl om Marius Wulffs Kvalifikationer, og der var ingen, som vilde have givet ham en anbefaling. Det er Grundlaget for hele det ærede Medlems Tale, paa det Punkt er jeg ganske enig med ham. Det ærede Medlem sagde det her meget tydeligt: Jeg beklager!, men naar vi kommer til Dagsordenen, saa er Beklagelsen borte, saa forsvinder den som Dug for Solen, saa taler man om, at dette Skrift kan ikke danne Udgangspunktet. Det gør det heller ikke, som jeg allerede har sagt. Det, som danner Udgangspunktet, er den højtærede Socialministers egen Udtalelse om disse Forhold. Det er paa den, jeg har bygget, og paa den grunder sig det

hele, og derfor er denne Dagsorden kun et Forsøg paa at slippe udenom Vanskelighederne.

Jeg kan ytre min Deltagelse for det ærede Medlem, som jo er i en meget vanskelig Situation; naar man tænker paa, hvorledes hele den radikale Presse har taget paa hele dette Forhold, maa det jo i Sandhed ikke være nogen morsom Opgave at skulle gaa op her og stille den Dagsorden, som for denne Gang har Udsigt til at bjærge dette Ministerium — bjærge det, saafremt der indenfor den radikale Gruppe er saa meget sammenhold, som man vel maa vente i en saa kritisk Situation.

Schmidt: Det ærede Medlem Hr. Pürschels Resolution har en Ordlyd, som man kan sige ja til, d. v. s.; man kan sige ja til, at man misbilliger, at en Minister saa let og saa uindskrænket anbefaler en Mand til en Post, der er vigtig, i Staten. Jeg vil ogsaa gerne sige, at man saa meget mere maa misbillige det, som hele det parlamentariske System netop saa let forleder en til at misbruge sin Magt. Men det er jo ikke det, der er Resolutionens Hensigt, at man skal misbillige en enkelt Ministers Handling, og blot dette; thi naar man misbilliger og dermed vedtager Resolutionen, erklærer man jo tillige Ministeren for ukvalificeret til at være Minister og beder ham om at træde tilbage. Efter min Mening maa der imidlertid andre Grunde til, naar man vil styrte Ministeren eller Ministeriet, end det, der her foreligger. Naar man anser det for paakrævet, at Ministeriet træder tilbage, og maaske mener, at Grunden foreligger i det Skrift af Hr. Wulff, som er omtalt, saa maa man rejse Anklage. Nu ved jeg jo, at det er parlamentarisk Brug at komme med saadanne Resolutioner, og at Konsekvensen af deres Vedtagelse maa være, at vedkommende Minister træder tilbage; men jeg anser denne parlamentariske Brug for Misbrug og anser det for en af de stærkeste Grunde til, at der i parlamentarisk regerede Lande næsten ikke mere kan regeres, fordi Ministrene stadig skifter. Jeg kan derfor ikke være med til at støtte denne Brug, som jeg anser for Misbrug, og vil afholde mig fra at stemme.

Fr. Andersen (Kh.-Fr. o. Stkr.): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har fuldstændig Ret i, at jeg var tilfreds med den Erklæring, som stod forleden i „Social-Demokraten“, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at det er jo ham selv, der har bevirket, at den højtærede Socialminister ogsaa skulde